

ԳԱՆԳԱՏ

Աստուած արդար և յիրաւի,
 Եւ ողորմած յամենայնի.
 Հանդէս ունիմ բան մի վիճի,
 Թէ դու լսես քո ծառայի:

Այս է զարմանք հիանալի,
 Որ կու լինի վերայ երկրի.
 Եւ հիացումն ազգի ազգի,
 զՈր տեսանեմք ի յաշխարհի:

Գէմ մէկ Ադամ էր ի դրախտին,
 Եւ մէկն Եւայ իւր նմանին.
 Եւ մէկ բարբառ համազգային,
 Մինչև կերեալ պտղոյ ծառին:

Արդ այս բանս է հիանալի,
 Եւ առաւել զարմանալի.
 Թէ մէկ Ադամ և յԵւայէ
 Ո՞րքան ազգեր ծնան յերկրի:

Ուրիշ լեզու ամէն մէկի,
 Որ մէկ մէկի ո՛չ հաւանի.
 Որ մէկն է Հայ, մէկ Վրացի,
 Մէկն է Տաճիկ, մէկն Ասորի:

Մէկն է ճիւղտ Եփրայեցի,
 Եւ մին Արաբ, Հագարացի,
 Մէկն է Ալան Արևորդի,
 Մինն է Թովիչ և Ափխազի:

Մէկն է Քուրդ Քանանացի,

Մինն է Թաթար Թորգոմացի,
Մինն է Մուղալ Խըթայեցի,
Մինն Ջաղաթայ Սըմըրդընդի:

Մինն Ֆռանգ Լատինացի,
Մէկն է Վենէտ և Ջենեցի.
Մէկն Հոռովմ Յունացի,
Եւ միւսն Ուրուզ և Հոնացի:

Մինն Դաղմատ Սպանիացի
Ծնունդ սրբոյ աւագանի.
Հաւատացեալ Հայր և յՈրդի,
Ու երկրպագու Քո սուրբ Խաչին:

Եւ դաւանող սրբոյ Կուսին,
Մարիամու Աստուածածնին,
Խոստովանող երրեակ և մի,
Հայր և Որդի և սուրբ Հոգի:

Այլ կամք ի ձեռս անօրինի,
Որ կու վարեն անգին գերի.
Որքա՞ն քակեն եկեղեցի,
Քանի՞ շինեն պիղծ մըզկիթնի:

Քանի՞ կանայս առնեն այրի,
Եւ որքա՞ն որք քրիստոնէի.
Որքա՞ն արին հեղան յերկրի,
Քանի՞ առնեն բան խոտելի: